

Tábor se blíží

Přihlášky jsou k dispozici na klubovně, tak si račte brát, vyplňovat a nosit zpět vašim vedoucím. Cena měsíčního tábora je 4000 Kč, při včasném zaplacení (do 5. června) máte slevu 300 Kč. Čtrnáctidenní pobyt máte jakožto členové oddílu za polovic (2000 Kč). Vaši **kamarádi**, příbuzní či známí, kteří mají o tábor zájem a přitom nejsou členy oddílu se mohou přihlásit také a ještě za každého takového kamaráda dostanete slevu 300 Kč z ceny tábora. **Informativní schůzka pro rodiče** se bude konat na klubovně v úterý 26.5.2009 od 19:15. Další informace můžete získat na webových stránkách či osobně od vedoucích.

Morče

Velikonoce

Kde by jinde mohly začít než na pražském Hlavním nádraží. Sraz v místech, kde dříve visel seznam odjezdů známý u nádražáků pod jménem Pragotron. Ten dneska nahradily čtyři malé obrazovky, krajní měly zřejmě za účel mást neznalé cestující, neb i v odpoledních hodinách ukazovaly ranní odjezdy vlaků (včetně rychlíku do Bělehradu, což alespoň názvem od našeho cíle Lázní Bělohrad není tak daleko). Jako skuteční cestovatelé jsme však

neváhali a vydali se na 4. nástupiště, odkud odjížděl vlak směr Hradec Králové. S přestupem v Chlumci nad Cidlinou dojíždíme večer do našeho cíle. Za lázeňského šviháka je jednomyslně zvolen Hobo, neb jako jediný z nás má pomlázku. Po krátké prohlídce tichého nočního města se vydáváme směr les. Po asi 5 km se usidlujeme a nastává jakási opačná forma švédského stolu. Všichni vytahují své večeře a dávají kolovat. Měním tak domácí chleba se sýrem a čabatkou za všeomžné pochutiny a sytý se odebírám na kutě.

I snídaně je ještě z vlastních zdrojů (v oficiálních pokynech bylo přímo napsáno, že se má jednat o buchtu). Někomu napekli doma, někdo možná sám, někomu napekli Odkolek. Sladká snídaně ve spacáku má bezesporu svoje kouzlo. Po snídani dochází k rozčlenění účastníků do družstev. Aby byla vyloučena náhoda, dochází k losování za přítomnosti notáře

(Bajza, alespoň myslím). Mně osudí vybral za spoluhráče Kokeše, Morče a Pucka. 12 soutěžících (Ize-li to tak nazvat) je rozděleno do 3 družstev a je vydán pokyn vyrobit si zbraně. A to neledajaké. Velice účinnou papírovou koulí na dvoumetrovém provázku!! První hrou je modifikace bitvy o vlajku. Po uplynutí limitu 10 minut je nutné mít vlajku co nejbliže svému označenému stromu (bitva probíhá v lese). Hrajeme 3 hry, v druhé a třetí dokonce se dvěma vlajkami. Boje jsou to vyrovnané a těžko říct, která strategie byla nakonec nejlepší (naše strategie 5 minut čekat a pak se přidat má jen střídavé úspěchy).

Následuje přesun po členité krajině do městečka Pecka. Cestou oběd a další hra, pro kterou byla určena družstva nová. Je to hra detektivní. Našla se mrtvola pana Gustava! A hned osm podezřelých! Zahradník Franta (trochu okáte), důchodkyně Stela, studentka Milena, komik Petr, právník Aleš, tramvaják Vladimír, doktorka Alžběta a psychopat Karel. A koho vlastně hledáme? Kuřáka (našel se nedopalek cigarety), praváka (byl zabit ránou nožem v ruce praváka) a

někoho, kdo nemá alibi na dobu 20-23 a má motiv.

V městečku Pecka se rozdělujeme do původních družstev. Dostáváme obálku s obálkami a v nich instrukce a jsou nám sděleny další informace o podezřelých. Naše družstvo bere útokem cukránu s výbornou kopečkovou zmrzlinou a poté se vydáváme na cestu. Cestou otvíráme po dvojicích další obálky v dohodnutých (a na obálkách napsaných) časech s informacemi o podezřelých. Cesta se protáhne, na místo určení dorázíme asi s hodinovým zpožděním. Rozlepujeme obálku a v ní jasný úkol. Rozdělit družstvo na libovolné dvojice. Já jdu nakonec s Kokešem, neb máme společné obsahy detektivních obálek, které jsem si nestihli opsat („to uděláme potom“). Dostaneme malý výřez mapy. Jak záladné. V takovém výřezu totiž nelze nic pořádně identifikovat a kohokoliv požádat o pomoc či svezení. Pěkně po svých tedy míříme k bodu vyznačeném na výřezu mapy. Labe raději překonáváme po mostě a lehce po osmé večer dorázíme na místo určení. Zde si máme otevřít každý svou obálku. A v ní opět

mapa, tentokrát s vyznačeným čtvercem, kde máme spát (každý jinde). V jemném šeru si tedy ještě opisujeme své detektivní poznatky a loučíme se. Po asi hodince chůze docházím do svého čtverce. V obálce je i jídlo. Ovesná kaše s meruňkami. Koketují s myšlenkou z toho s bravurností sobě vlastní vyndat alespoň ty meruňky, ale naštěstí s sebou mám nedotknutelnou želenou zásobu, takže raději sním tu. Vyčerpán celodenní chůzí chvíliku po večeři usínám. Před lesní zvěří

mě snad dostatečně chrání můj hlasitý chrápot.

Ranní sraz je na břehu nádrže Les Království v blízkosti přehrady. Měl jsem sice nastaveného budíka, ovšem zcela zbytečně. Naštěstí mě nebudí pan hajný se svým věrným psem, ale ranní sluníčko. Balím věci a odcházím směr snídaně. Tady se opět všichni potkáváme, všichni plní dojmu z osamoceně strávené noci. Po snídani usedají na poradu jednotlivé detektivní týmy nad zapeklitým případem vraždy pana Gustava. Je neděle, takže je čas vyrazit do města. Konkrétně do blízkého Dvora Králové. Každé družstvo dostává 12 fotek. Na nich jsou různá místa ve městě, kde je někde schována část šifry. Každý soutěžící se u jednoho místa dozví, kde přesně je indície schována. S družstvem je záhodno se podělit, s protivníky je nutné bojovat pomocí papírové koule. Někdy je boj prospěšný, ale některé indície lze najít objevit i bez informace, kde přesně se na vyfoceném místě nachází. Naše družstvo dá sice dohromady všechn 12 indicií jako první, ale nakonec se šifru nikomu vyluštít nepodaří. (Jednotlivé indície obsahovaly čísla, samotná šifra byla v tom, že čísla, když se napsala pod sebe, dala dohromady telefonní číslo na které se mělo zavolat). Hra je tedy bez vítěze, jsme tedy všichni svoláni na jedno místo, kde probíhá závěrečná porada nad hrou detektivní. Za neděli už jsme žádné nové informace nedostali, náš vyšetřovací tým ve složení Inspektor Lynley (Shudy), seržantka Haversová (Marcel) a soudní lékař Lafferty (Bužu) nejvíce podezíral Petra, jelikož byl umělec, kterého pan Gustav

rušil při vystoupení, pravák, kuřák a alibi měl až od 21 hodin... Krátká porada (zavrhuji druhou možnost Vladimír, tramvaják by přece nevraždil) a volím Petra...a byl to on. Jásáme nad dalším vyřešeným případem a všichni odcházíme spát do lesa.

Ráno jen přesun na Kuks, drobné cachtání nohou v maličkém rybníčku, čekání na vlak. Přijízdí malý motoráček (pro železniční nadšence řada 810). Je poloprázdný, ale nástupiště minimálně poloplné. Průvodčí nás hrne do vlaku, vzhledem ke svému objemu si ještě vyžaduje 3 místa pro sebe, hází téčko (rozuměj dává pokyn k odjezdu) a frčíme. Pak jen přestup v Jaroměři a Pardubicích, svačina v bufetu, ještě plnější vlak na Prahu, MHD a jsme doma...tak tedy hody hody a za rok opět na Velikonocích.

Šhudy

Na golf do Klánovic

Nedbaje posměšků, že je golf snobská záležitost, vyžhlili jsme na sobotní výlet kalhoty, oblékli trička s límečkem, připravili sendviče, objednali nosiče holí a dorazili na Masarykovo nádraží. Vlakem linky S nebo jiným spojem Českých drah jsme se pak přesunuli o něco východněji, ale

hranice Prahy jsme nepřekročili. Vystoupili jsme v Dolních Počernicích, rozdělili se do týmů Bunkři, Golfová milové a Vjamcemíč a vydali se do háje. Tedy do Xaverovského háje. Zde nastal čas se trochu seznámit s golfovým názvoslovím. Že se míček odpaluje z odpaliště přes fairway na green, kde je umístěna jamka. Že golfové hřiště má svůj počet parů nebo počet odpalů, které by měly hráči stačit k dohrání hry. Že každý správný golfista má svůj hendiček podle toho, kolik ran nad par potřebuje k odehrání hry. A zejména, že na

nebezpečí zbloudilého letícího míčku se upozorňuje výkřikem „fore!“ Taky jich za ten den zbloudilo požehnaně. Xaverovským hájem jsme pokračovali, až jsme narazili na první vhodné odpaliště. Každý si v okolí vypůjčil golfovou hůl dle vlastního výběru a rovnou jsme začali trénovat odpal do dálky. Postoj, soustředění, rozmach, odpal a.... fore! Májovi se podařilo odpálit dokonce i vlastní hůl. Odpaliště jsme opustili a začalo se schylkovat k obědu. A při tom se teprve pozná zapálený golfista, když vybalí ten správný oběd, tak jako myšidvojčata. Po obědě jsme opustili Xaverovský háj a vkočili do přírodního parku Klánovice-

Čihadla. Jeden by nevěřil, kolik je v té Praze přírody. Jarní loučka nám připomněla, že už jsme dlohu nehráli tóčo-móčo. A to se musí napravit, takže jsme z golfových holí postavili trojnožku, utvořili kroužek a obíhali do padnutí, skopnutí trojnožky nebo roztržení kroužku. Všichni dohráli ve zdraví, jen Lída v nestřeleném okamžiku ztratila boty. Zanedlouho ztratila i trpělivost, sundala ponožky a pokračovala dál naboso. Blížili jsme se do Klánovic, cíle výpravy. Mají tam totiž golfové hřiště. Opravdové. Do odjezdu

v laku ještě zbýval nějaký čas, tak jsme nakoukli na cvičné odpaliště a za plotem vyzobali páru ztracených golfových míčků. A pak už byl čas dojít na Klánovické nástupiště, koupit lístky pro nevlastníče tramvajenky, vyhlásit vítěze a rozdat odměny. Zde by se dal zápis výletu ukončit, neb cesta vlakem bývá na všech výletech podobná, jenže nám jí zpestřil Helutův pokus vystoupit v Dolních Počernicích. A tím už trochu zasahuji do Ikarusovy rubriky, ale snad odpustí. Poté, co se vlak rozjel do Kyjí, vrátil se Helut od výstupních dveří s tím, že tam nebylo nástupiště, na které by se dalo vystoupit a ani nešlo otevřít dveře a vypadnout do kolejíště. O týden později nás okolnosti do Počernic opět zavály a díky tomu mohu tuto informaci doplnit o to, že v Dolních Počernicích nyní nástupiště opravují a skutečně se dá v současné době v této stanici ve směru do Prahy vystupovat pouze na ani né desetimetrový úsek nástupiště. Pokud stojíte u jiných dveří, máte smůlu.

Morče

Co se děje na kolejích

Zdar, třeba třikrát! Čekáte na květen něco objevného? Třeba to pro některé objevné bude, ale s květnem to má společného pramálo. Dnes pár informací k blázinci okolo kráteru CasaBlanka na

Letné. Do konce (léta) tohoto roku by měla být prodloužena tramvajová trať z úvraťové konečné na Spartě do zrekonstruované smyčky na Špejcharu. V té době by už mělo být v plném proudu hloubení tunelu v okolí stanice metra Hradčanská a to v tak plném, aby se mohly tramvajky a ostatní provoz co nejdříve vrátit do Badeniho (to je ta od Hráči k Chotkáčům) ulice, a tedy by se výluka týkala už jen úseku Hradčanská-Prašný most. To jsme zhruba na jaře roku 2010, kam lze ještě dohlédnout. Dále lze jen velmi neurčitě spekulovat. Překvapením zatím zůstává, zda bude nová zastávka Hradčanská v podobě tramvajového nádražíčka jako dosud, nebo obyčejnou zastávkou. Dále se také velmi intenzivně připravuje rekonstrukce mostu přes Dejvické nádraží ve Svatovítské (od Kulatáku k Prašnáku) ulici. Pro vyloučení mýlek dodám místopisný fakt, že Prašný

most je ten, který vede přes Jelení příkop od zastávky Pražský Hrad do areálu Hradu. S touto stavbou také dojde k odříznutí Dejvic od světa. Po tento čas bude Prahou 6 nejspíše pendlovat jedna tramvajová linka v trase Divoká Šárka-Podbaba, a do centra se půjde dostat jen autobusem, metrem, nebo totálně ucpanou Korunovační. Toť nezaručené informace, které se více než málo procenty blíží pravdě. Snad jste se něco nového dozvíděli. Když se něco nového dozvídá, určitě se o informaci podělí. A ještě poznámka k přesunuté zastávce Malý Břevnov do centra – prý tak bylo učiněno na přání Prahy 6, aby byl u zastávky současně zabezpečený přechod a nemusely se stavět nové semafory. Šlo tak přesunout ale jen jednu zastávku, protože dvě v témže místě už by zabíraly příliš jízdní pruhy pro autíčka. Morčeti to prý nevadí a Čárlí si jistě rád dojde na tramvaj doprostřed pláně na Vypichu do nově vybudované zastávky Obchodní centrum Hvězda.

To je pro dnešek asi vše a ČUS!

Ikarus

Lodníkův lament

Drazí písňomilové, dnes si příliš nesmlsnete. Ale můžete si za to sami, já jsem v tom zcela nevinně. Na Nočním pochodu jsem se ptal, která píseň by vás zajímala. Kupodivu jsem se nic moc nedozvěděl. Čárlí navrhl Jdem zpátky do lesů a posléze větší skupina Lodníkův lament. Říkal jsem vám, že o tom není moc co psát, příběh je jasný a pokoušet se o zapeklité teorie je nedůvěryhodné. Tak

prý ať alespoň napíšu ty předělávky, které tam kdeko podloudně zpívá. Tak dobře.

- „Má máma na mě hořela a tátá na mě vřel“ – to je předělávka první, která symbolizuje všeobecné horko.
- „voženit se, vzít si rákou krajtu chlupatou“ – z tohoto plyne, že námořník pochází ze zoologicky velice zajímavých krajů, uvážíme-li předchozí bod, je nejspíše z pouští oblasti.
- Pak tu máme pana kapitána, co „řval na nás jak křáp“ – nechápu.
- Kapitán si v bouři oblékl „kovové pás“. Zde chápu – kovový pás nosí potápěči, aby se lépe zanořili s kyslíkovými bombami, a kapitán chtěl jistě přečkat bouři pod vodou, kde nebyla tak divoká.
- „Kolem zubama už cvakali žraloci ledový a nikomu se nechtělo do vody hladový“ - výjevy z pobřežní rybárny – nejspíše jede o lodníkovy sny v průběhu mořské nemoci.
- Nakonec se dozvídáme, že „všichni byli veselí, jen já jsem hákem máv“, případně hnátem. Tato předělávka odhaluje, že loď byla pirátská.
- Kdysi se na začátku zpívalo „velký ráhno, který nad hlavou mi doma viselo“, ale jak mu pak spadlo na čelo už nevíím. Každopádně to mnohé vysvětluje.

Předělávky jsou to pěkné, jen ten smysl mi trošku uniká. Vezmeme-li originální text, dozvíme se, že hlavní postava je sice frajer, ale když dojde na lámání chleba, tak teda nic moc. To už je trochu zajímavější sdělení, už proto, že je často pravdivé. Z textu také vyplývá to, že záškoláctví nevede k samovolné změně pohlaví.

Abychom si povíděli také

něco poučného, autorem je trio Hop Trop. To je skupina, která byla podrobně popsána hned v prvním díle této rubriky, protože vytvořila Tři kříže. A taky Kládu. Písnička vyšla na albu Veselá bída v roce 1993 a je původem česká (zdá se). Avšak objevil jsem nahrávku z porty roku 1985, takže těžko říct, kdy vznikla, stejně jako slavné Kříže.

Kokeš

Všudybud všežvěd

Milí malí i velcí, dneska mám pro vás zajímavosti a nezajímavosti z okolí Klášovic, kam byl poslední jednodenní výlet. Když se řekne Klášovice, tak si většina řekne – golf. Ale proč, přece v Motole nebo na Karlštejně jsou taky golfová hřiště, a přesto to není to hlavní? Tedy povím vám něco z historie Klášovic. Klášovice byly založeny Václavem Klášem, odtud je tedy i název, roku 1874. Původně to byla jen malá vesnička kousek od Prahy, ale to bylo právě to, co jí

pomohlo. Už roku 1883 byla zřízena železniční zastávka v Klánovicích, a tak se sem dostali i turisté na nedělní vycházky (jako my). Klánovický les byl totiž vysazen po třicetileté válce (2. polovina 17. století) prý na místě vypálených vesnic. Takže do lesa, do přírody bylo kam zajít. Ale postupně sem přijížděli zámožní obyvatelé Prahy a s rozšířením aut se sem začali stěhovat a žít tu bohatší vrstvy. Stavěli si tu před I. světovou válkou vily se zahradami a vypadalo to tu tak, jak vidíte na fotce. Lákadlem se totiž staly lázně s mírně radioaktivní vodou. A golf.

Golfová hřiště byla vybudována ve 20.-40. letech 20. století a docela to tu prosperovalo. Klánovice se prostě staly místem, kde se o víkendech bavila horní vrstva československých občanů. Jenže nastal problém. V roce 1948 se k moci dostali komunisté a těm se tohle rozhodně nelíbilo. Zábava má být pro všechny, nejlépe pro všechny stejná. To znamená, že si nemůžete vybrat, co vás baví, ale že je „shora“ nařízeno, jak se bavit můžete a jak ne. (Ve skutečnosti je to asi o trochu složitější, ale to tu nemá cenu rozebírat.) Takže golf ne. Lázně ne. Luxusní bydlení ano, ale jen pro vrchní komunisty. Takže golfové hřiště bylo rozoráno a osázeno lesíkem. Lázně byly zbourány (původní podobu vidíte na fotce), zůstalo jen jedno koupaliště. Pro lepší kontroly se 1974 připojily Klánovice oficiálně jako část k Praze. Díky těmto převratným změnám se dneska musí řešit docela složitý spor. Buďto zůstane les, který se časem zotaví a bude vypadat, jako by vyrostl sám, nebo se tu obnoví golfové hřiště. Ale na úkor lesa. Složité dilema není tak složité, když do něj promítnete nějakou

tu lobby. Takže letos je nový starosta a ten se klidně nechá ukecat a znova podal návrh na zřízení golfového hřiště. Firma prý seškrtala plán z 18 jamkového hřiště (18 jamek je podmínka pro konání turnajů) na 9 jamkové hřiště. Na přiložené fotografii je plánek plánovaného ještě 18 jamkového hřiště, současný stav je ten malý vykácený

JEDTE NA KLANOVICKOU RIVIERU!

flek uprostřed. V Klánovicích dnes zase může bydlet každý, kdo na to má, jelikož se staly znova bydlením pro bohatší, ale golf tam může hrát každý (tedy každý kdo zaplatí 500Kč za 55min/300Kč za 25 min).

Pampálá ÁZA

Bodové zpravodajství

Tak a je to tu, je za námi další bodovací období. A to bylo na body opravdu bohaté. Byl totiž vcelku dlouhý Nočňák, na kterém neprohlouplivší nasbírali pěknou rádku bodů, a souboj o druhé místo tak nyní vyhrává Sára. Dále bych vás chtěl upozornit abyste dohlíželi na své družinové vedoucí, zda vám rádně vypříhují tabulku, protože už někteří z vás ztratili nějaké ty body.

Helut + Ajdam v nepřítomnosti

DRUŽINY

1	Myšáci	200
2	Zubří	184
3	Kamzíci	102
4	Lochnesky	68
5	Klokani	67

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	371
1	Eda (ZU)	329
2	Téra (MY)	263
3	Míša (MY)	253
4	Sára (ZU)	241
5	Lída (KA)	234
6	Kačka (MY)	226
7	Kristýna (ZU)	175
8	Mája (MY)	161
9	Tomáš (LO)	149
10	Jáchym (ZU)	141
11	Lukáš (LO)	137
12	Káča (KL)	135
13	Damík (MY)	108
14	Vašek (LO)	105
15	Marek (MY)	104
16	Honza (MY)	81
17	Pavel (LO)	79
18	Sebík (ZU)	74
19	Zuzka (KL)	70
20	Honza (LO)	65
21	Anča (KL)	57
22	Kačka (LO)	51
23	Viky (KL)	49
24	Ondra (LO)	38
25	Bára (MY)	32
26	Kuba (LO)	31
27	Terka (KL)	30

Sloupek *Ze společnosti*

O Velikonocích Kokeš neskrýval optimismus, neboť si pořídil nové boty...

...vybavené posilovačem chůze s automatickým výpočtem nejlepší trasy...

...ale na něco výrobce zapomněl.

